

بهینه‌سازی ابعاد پلیسه، قطعه کار و فاکتور اصطکاک در فورجینگ سرد با قالب بسته

مهدی ظهور^۱حسین شاهوردی^۲امین تفکری^۳

* نویسنده مسئول: mzohoor@kntu.ac.ir

چکیده

در این مقاله، در طراحی فرایند فورجینگ با قالب‌های بسته غیر دقیق برای قطعات متقارن محوری، سه پارامتر نسبت عرض به ضخامت پلیسه، نسبت ارتفاع به قطر قطعه کار (بیلت) و فاکتور اصطکاک، با روش اجزا محدود مورد بررسی قرار گرفته است. همچنین دو عامل مهم در فرایند فورج شامل نیروی لازم برای فورج و مقدار پرشدن فضای داخلی قالب بررسی گردید. با کنترل ابعاد پلیسه، امکان کاهش مقدار دور ریز مواد مصرفی و افزایش درصد پرشدن قالب ایجاد می‌شود. برای اعتبار سنجی نتایج این کار تحقیقاتی، مقدار نیروی به دست آمده از روش اجزا محدود با مقدار نیروی کار تجربی مقایسه شده است. برای هماهنگ کردن و ارتباط دادن بین پارامترهای مذکور و به دست آوردن تابع عملکرد، شبکه عصبی دولایه بکار گرفته شده است. با به کارگیری تابع به دست آمده از شبکه عصبی و استفاده از الگوریتم ژنتیک، فاکتور اصطکاک و ابعاد پلیسه و قطعه کار برای کاهش مقدار نیرو و افزایش درصد پرشدن قالب به دست آمد. سپس، این مقادیر با نتایج کار تجربی مرجع دیگر، مقایسه شده است. الگوریتم ژنتیک تخمین قابل قبولی برای پارامترهای مؤثر در فرایند فورج ارائه کرد، به طوری که تطابق و نزدیکی خوبی بین نتایج این الگوریتم و روش تجربی وجود دارد.

واژه‌های کلیدی: ابعاد پلیسه و قطعه کار، اصطکاک، فورج، قالب بسته، روش المان محدود، شبکه عصبی، الگوریتم ژنتیک.

۱- استادیار، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی و دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشکده مهندسی مکانیک.

۲- استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، دانشکده مهندسی مکانیک و هوافضا.

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، دانشکده مهندسی مکانیک و هوافضا.

با کاهش ضخامت پلیسه نیروی زیادی برای راندن حجم اضافی ماده به درون ناحیه پلیسه لازم است که در چنین شرایطی نیروی فورج بیشتر صرف پرشدن حفره قالب می‌شود. بنابراین می‌توان ابعاد پلیسه را به گونه‌ای تعیین کرد که بیشترین بازده حجمی به دست آید و در نتیجه مقدار دور ریز مواد به حداقل برسد [۴]. با کاهش بیشتر ضخامت پلیسه درصد پرشدن قالب افزایش می‌یابد اما باعث افزایش نیروی فورج و تنفسی در ناحیه پلیسه می‌شود و طول عمر قالب کاهش می‌یابد. فاکتور اصطکاک برای افزایش درصد حجمی داخل قالب بسیار حائز اهمیت است. اصطکاک موجود در قسمت پلیسه باعث پرشدن حفره‌های داخل قالب می‌شود. بدیهی است که با افزایش اصطکاک نیروی فورج نیز افزایش می‌یابد. بنابراین، لازم است رابطه‌ای برای بهینه کردن این سه عامل و مقدار نیروی فورج و درصد حجمی شناسایی شود. در این مقاله، به کمک شبکه عصبی رابطه‌ای بین پارامترهایی مانند نسبت ابعاد پلیسه، نسبت ابعاد قطعه کار، مقدار فاکتور اصطکاک شناسایی شد و سپس این رابطه توسط الگوریتم ژنتیک بهینه‌سازی گردید.

۲- روش تحقیق

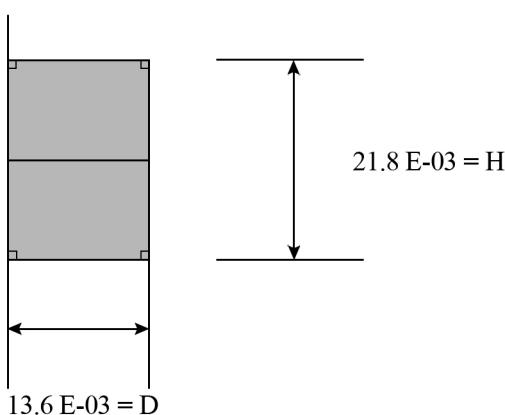
تحلیل‌هایی که برای طراحی بهینه ابعاد پلیسه، ابعاد قطعه کار و مقدار اصطکاک صورت گرفت، شامل شیوه‌سازی دینامیکی توسط نرم افزار ABAQUS به صورت تقارن محوری و آنالیز عددی المان محدود توسط این نرم افزار است. اطلاعات خروجی حاصل از نرم افزار توسط نرم افزار MATLAB و به وسیله شبکه عصبی و الگوریتم ژنتیک بهینه شد.

در این مقاله، ابتدا برای شیوه‌سازی دینامیکی و تحلیل اجزا محدود توسط نرم افزار ABAQUS، از یک قطعه متقاضن محوری ساخته شده با کار تجربی توسط صانعی و جعفری [۵]، مطابق شکل (۱)، استفاده شد. هدف از کار تجربی و شیوه‌سازی صانعی و همکارانش مقایسه نیروی فورج به دست آمده از سه روش تختال^۱، تجربی و اجزا محدود است.

۱- مقدمه

به حداقل رساندن دور ریز مواد به منظور صرفه‌جویی اقتصادی و همچنین اعمال نیروی کمتر با هدف کاهش تنفسی اعمالی بر روی قالبها و افزایش عمر آنها از اهداف مهم طراحی قالب فورج است [۱]. رسیدن به این اهداف مستلزم زمان و هزینه زیاد برای ساخت قالب و انجام فرایند فورج است. بنابراین، محققان تلاش کرده‌اند تا با بهینه کردن پارامترهای طراحی قالب و قطعه کار با استفاده از روش‌های مختلف تحلیل عددی و شبیه‌سازی‌های فیزیکی، هزینه و زمان لازم برای تولید قطعات فورج را کاهش دهند. در ناحیه پلیسه وقتی دو قالب به هم نزدیک می‌شوند فلز اضافی به صورت نوار نازکی به بیرون از قالب هدایت می‌شود [۲]. پارامترهای نسبت عرض به ضخامت پلیسه، نسبت ارتفاع به قطر قطعه کار و فاکتور اصطکاک، میزان نیرو و درصد حجمی داخل قالب را تعیین می‌کنند.

تعیین ضخامت پلیسه تابع تجهیزات فورج، ماده، وزن و پیچیدگی قطعه فورج است. روش‌هایی که برای تعیین ضخامت پلیسه استفاده می‌شود به دو دسته تجربی و تئوری تقسیم بندی می‌شوند. روابط تجربی توسط تعدادی از محققان، با بررسی نتایج آزمایش‌های فورج و آنالیز آماری به دست آمده است [۱]. برای تعیین ابعاد بهینه پلیسه می‌توان از تحلیلهای عددی مانند روش انرژی، میدان خطوط لغزش، میدان کران بالا و روش اجزا محدود استفاده کرد. راناتانگا و گوناسکارا از روش کران بالائی و اجزا محدود برای طراحی پلیسه فورج قالب بسته قطعات تقارن محوری استفاده کردند [۳]. آنها از این روش برای تحلیل نیروی فورج، پرشدن قالب، توزیع تنفس و کرنش استفاده کردند و سپس مقایسه نتایج تحلیلی و عددی را ارائه کردند. مقصودی و همکارانش مقادیر بهینه ابعاد هندسی قالب فورج و قطعه کار را با تحلیل اجزا محدود و آزمایش‌های فیزیکی پیشنهاد دادند [۱]. در تحقیقات انجام شده در این زمینه در گذشته هیچگاه بهینه‌سازی انجام نشده است و تنها محققان با انجام چندین آزمایش بهترین مقادیر را در میان تستهای انجام شده ارائه کرده‌اند.

شکل (۴) شکل هندسی قطعه کار (H =ارتفاع قطعه کار و D = قطر قطعه کار).

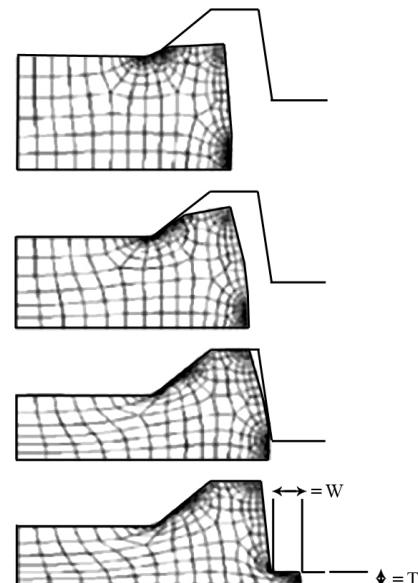
شکل (۱) قطعه متقارن محوری تولید شده با فرایند فورج [۵].

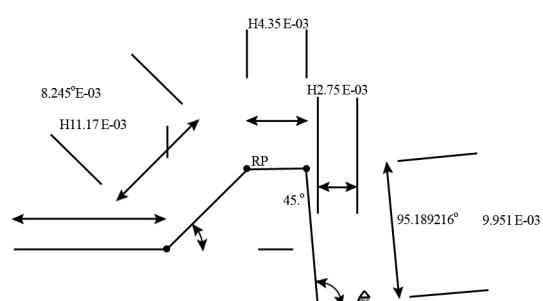
شکل (۵) نمای سه بعدی قطعه.

برای المان بندی قطعه کار از المانهای چهار گرهای استفاده شد. چون قطعه کار در طول فرایند تغییر شکل زیادی دارد، قسمتهایی از قطعه کار که دچار تغییر شکل زیاد می‌شوند باید دارای المانبندی ریزتر از سایر قسمتهای قطعه کار باشند. در نتیجه با استفاده از دستور Seed Edge Biased قطعه کار المانبندی شد. در این روش لبه‌های قطعه کار به قسمتهای کوچکی تقسیم شده و اندازه این قسمتها در طول لبه قطعه کار، از ابتدا تا انتهای لبه کوچکتر می‌شود. در مسائلی که دارای تغییر شکل زیادی در حین انجام فرایند می‌باشند، المانها نیز به شدت تغییر شکل می‌یابند. این پیچیدگی و اعوجاج شدید المانها می‌تواند به توقف حل مسئله منجر شود. لذا به المان بندی مجدد^۱ برای تحلیل دقیق‌تر نیاز است. با

این قطعه مطابق شکل (۲) در نرم افزار ABAQUS به صورت متقارن محوری شیوه‌سازی شد. شکل هندسی قطعه کار و قالب مطابق شکل‌های (۳) و (۴) است. شکل (۵) نشان دهنده نمای سه بعدی قطعه شیوه‌سازی شده است.

شکل (۲) مراحل مختلف جریان فلز در داخل قالب با استفاده از تکنیک اجزا محدود، (w =عرض پلیسه و T =ضخامت پلیسه).

شکل (۳) شکل هندسی قالب.

مقادیر پارامترهای مورد بررسی شامل نسبت اندازه ارتفاع به اندازه قطر قطعه کار $A = \frac{H}{D}$ ، نسبت عرض به ضخامت پلیسه $B = \frac{W}{T}$ و مقدار فاکتور اصطکاک m هستند که در جدول (۳) ذکر شده‌اند.

جدول (۳) مقادیر پارامترها.

B	A	m
۰/۵	۱	۰/۰۵
۱	۱/۲	۰/۱
۱/۵	۱/۳	۰/۱۵
۲	۱/۴	۰/۲
۲/۵	۱/۵	۰/۳
۳	۱/۶	۰/۳۵
۳/۵	۱/۷	۰/۴
۴	۱/۸	۰/۴۵
۴/۵	۱/۹	۰/۵۵
۵	۲	۰/۶۵

از کل حالت‌های ممکن برای تحلیل که از جدول (۳) به دست می‌آید و شامل $1000 = (10 \times 10 \times 10)$ مورد است، MATLAB ۲۰ مورد به صورت تصادفی توسط نرم افزار انتخاب شد. این تحلیل دارای ۳ پارامتر ورودی (نسبت ابعاد پلیسه، نسبت ابعاد قطعه کار و فاکتور اصطکاک) و ۲ پارامتر خروجی (نیرو و درصد پرشدن قالب) است. در هر یک از این ۱۲۰ حالت، شکل هندسی قطعه کار اولیه بر اساس نسبت ابعادی آن تغییر کرده و مقدار فاکتور اصطکاک مربوطه به نرم افزار وارد شد. در لحظه‌ای که نسبت عرض به ضخامت زائد به نسبت مورد نظر رسید تغییر شکل متوقف می‌شود. پس از این مرحله حجم ماده درون قالب اندازه گیری شده و بازده حجمی که عبارت است از نسبت حجم ماده درون قالب به حجم اولیه، در هر حالت محاسبه شد. سپس نیروی فورج از نرم افزار استخراج گردید.

۴- شبکه عصبی

شبکه‌های عصبی به صورت گسترده‌ای در زمینه‌های مختلف نظیر کنترل، بهینه‌سازی، تشخیص الگو، فشرده‌سازی و طبقه‌بندی اطلاعات، پیش‌بینی آب و هوا، پردازش تصویر و

استفاده از روش المان‌بندی تطبیقی ALE می‌توان مسائل را سریعتر و دقیق‌تر تحلیل کرد. هنگام استفاده از این روش المانها می‌توانند مستقل از ماده حرکت کنند. در نتیجه پس از یک مقدار مشخص تغییر شکل، المان‌بندی مجدد انجام می‌شود و کیفیت المانها در حین انجام فرایند در حد مطلوبی باقی می‌ماند. برای اعتبار سنجی کار شبیه‌سازی این مقاله، نیروی فورج به دست آمده از نرم افزار ABAQUS با مقادیر نیروهای مرجع [۵] مقایسه شد. در جدول (۱) نیروهای فورج حاصل از دو روش کار تجربی و اجزا محدود نرم افزار ANSYS به همراه نیروی به دست آمده در این مقاله ارائه شده است. درصد خطای هر کدام از دو نیروی حاصل از نرم افزارهای ANSYS و ABAQUS نسبت به نیروی حاصل از کار تجربی نیز آورده شده است. مقایسه درصد خطای این دو نیرو با یکدیگر نشان می‌دهد که روش شبیه‌سازی در این مقاله قابل قبول است.

جدول (۱) مقایسه نیروی به دست آمده از تحلیل المان محدود

ABAQUS با مقادیر مرجع [۵].

ABAQUS	ANSYS [۵]	% خطأ ABAQUS	% خطأ ANSYS [۵]	تجربى [۵] (kN)	تجربى [۵] (kN)
+۱/۹۵	+۶/۷۵	۳۷۵/۹	۳۹۳/۶	۳۶۸/۷	

۳- بررسی پارامترهای فرایند فورجینگ

فرایند شبیه‌سازی با ABAQUS برای تحلیل پارامترهای مورد نظر انجام شد. تحلیل بر روی آلیاژ Al 2024T4 AI انجام گرفت که خواص مکانیکی آن در جدول (۲) آمده است [۶].

جدول (۲) خواص مکانیکی آلیاژ Al 2024T4

مدول یانگ	۷۳/۱ GPa
تنش تسلیم	۲۶۰ MPa
نسبت پوآسون	۰/۳۳
چگالی	۲/۷۸ g/cc
K	۶۹۰ MPa
n	۰/۱۶

میانگین مربعات خطای^(۱) (MSE)، کسر مطلق واریانس^(۲) (R^2) و درصد ضریب واریانس^(۳) (COV) برای بررسی صحت نتایج مورد استفاده قرار می‌گیرند.

خطا در طول آموزش با میانگین مربعات خطای مشخص می‌شود که به صورت رابطه (۱) محاسبه می‌شود:

$$MSE = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^n (t_j - o_j)^2 \quad (1)$$

که در آن t مقدار هدف، o مقدار خروجی و n بیانگر تعداد خروجیهای شبکه عصبی است. برای افزایش دقت و یادگیری شبکه، مقادیر خروجی به شبکه عصبی در بازه صفر تا یک نرمالیزه شده‌اند. ورودی‌ها و خروجی‌های مورد نظر برای تست و آموزش شبکه به صورت ماتریس نشان داده شده و در رابطه (۲) و (۳) چیدمان شده‌اند.

$$Input = \begin{bmatrix} m_1 & A_1 & B_1 \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ m_{12} & A_{12} & B_{12} \end{bmatrix} \quad (2)$$

$$Output = \begin{bmatrix} F_1 & V_1 \\ \vdots & \vdots \\ F_{12} & V_{12} \end{bmatrix} \quad (3)$$

این مقادیر براساس نتایج مدل‌سازی فرایند فورجینگ به دست آمده است.

۵- شناسایی شبکه عصبی برای فرایند فورجینگ براساس پارامترهای ورودی و خروجی

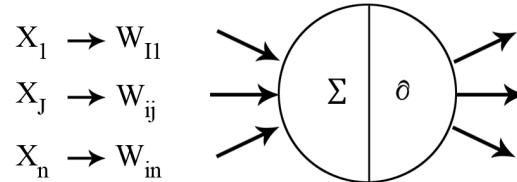
شبکه‌های عصبی با پردازش روی داده‌های موجود، دانش یا قانون نهفته در ورای داده‌ها را شناسایی می‌کنند. در این مقاله با به کارگیری شبکه‌های عصبی، رابطه عملکرد فرایند فورجینگ براساس پارامترهای ورودی و خروجی شناسایی شده است. نرخ اصطکاک، نسبت اندازه ارتفاع به اندازه قطر قطعه کار و نسبت عرض به ضخامت پلیسه به عنوان ورودی‌های شبکه در نظر گرفته

۲ - Mean Square Error

۳ - Absolute Fraction of Variance

۴ - Coefficient of Variation in Percent

صدا به کار برده می‌شوند. شبکه‌های عصبی برای غلبه بر محدودیت‌های روش‌های مرسوم در حل مسائل پیچیده آموزش داده می‌شوند. اصلی‌ترین جزء شبکه عصبی سلول نام دارد. اساساً سلول‌های بیولوژیکی با دریافت ورودی‌ها از برخی منابع، آنرا را از طرق مختلفی با یکدیگر ترکیب می‌نمایند و سپس با انجام عملیات غیرخطی بر روی نتایج، خروجی نهایی را ارائه می‌کنند. شبکه‌های عصبی غالباً شامل یک لایه ورودی، یک یا چند لایه میانی و یک لایه خروجی‌اند [۷]. هر ورودی در وزن مربوط به خودش ضرب می‌گردد. در ساده‌ترین حالت، ورودی‌ها و بایاس‌ها با یکدیگر جمع و سپس از یک تابع فعالسازی که برای تولید خروجی به کار برده می‌شود، عبور می‌نمایند. در شکل (۶) نحوه پردازش اطلاعات داخل یک سلول شبکه عصبی نمایش داده شده که در آن خروجی برای سلول آن نشان داده شده است.

شکل (۶) پردازش اطلاعات در یک سلول شبکه عصبی.

شبکه‌های دارای بایاس رابطه بین ورودی‌ها و خروجی‌ها را بسیار راحت تر از شبکه‌های بدون بایاس به دست می‌آورند [۸]. توابع فعالسازی به طور کلی از روابط جبری خطی و غیرخطی تشکیل شده است [۹]. مهترین مرحله در شبکه‌های عصبی بخش آموزش شبکه است. انتخاب بهترین و سریعترین الگوریتم آموزش برای حل مسائل مشکل، بسیار مهم است. رابح ترین الگوریتم آموزش، الگوریتم آموزشی پس انتشار خطای است. شبکه عصبی به کمک الگوریتم پس انتشار خطای از طریق تغییر وزن لایه‌های میانی آموزش می‌بیند و این تغییرات به عنوان مفروضات شبکه ذخیره می‌شوند. برخی از روش‌های آماری مانند ریشه میانگین مربعات خطای^(۱) (RMS)،

۱ - Root Mean Square

تعداد سلول این آموزش ۲۰ بار تکرار گردد. کیفیت آموزشی شبکه عصبی جهت گزینش بهترین ساختار برای آن براساس بررسی آماری نتایج آموزش شبکه حاصل می‌شود. در نهایت شبکه ای که مقدار میانگین مربعات خطای آن نسبت به سایر سلول‌ها کمتر بوده، به عنوان شبکه عصبی نهایی انتخاب شد. نتایج آماری مربوط به شبیه‌سازی فرایند فورجینگ در جدول (۴) نشان داده شده است. نتایج به دست آمده براساس نیروی فورج شبکه عصبی با چهار سلول در لایه پنهان را پیشنهاد می‌نماید و همچنین نتایج به دست آمده براساس درصد حجمی، شبکه عصبی با پنج سلول در لایه پنهان را پیشنهاد می‌نماید.

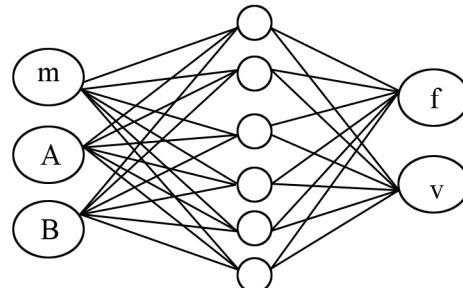
جدول (۴) بررسی آماری اثر تعداد سلولهای لایه پنهان برای F و V براساس مقادیر مورد استفاده جهت تست شبکه عصبی.

درصد حجمی	شبکه عصبی	نیروی فورج	شبکه عصبی	MSE	نورون	MSE	نورون
۰/۰۲۵۲۵۵	۲	۱۶/۷۱۱۱۱	۲				
۰/۰۳۵۳۶۲	۳	۱۸/۲۰۷۶۴	۳				
۰/۰۱۸۴۷۱	۴	۱۶/۱۱۲۲۶	۴				
۰/۰۲۶۲۹۹	۵	۱۳/۰۵۹۴	۵				
۰/۰۳۰۶۵۶	۶	۱۳/۷۷۰۹۳	۶				
۰/۰۳۳۶۸	۷	۱۸/۳۸۶۲۷	۷				
۰/۰۳۷۷۷۵	۸	۲۰/۸۱۵۴۴	۸				
۰/۰۲۸۸۵۴	۹	۱۷/۸۰۹۸۵	۹				
۰/۰۴۸۱۵۲	۱۰	۲۲/۷۰۰۶۱	۱۰				
۰/۰۴۴۵۴۵	۱۱	۱۶/۱۳۵۵۹	۱۱				
۰/۰۵۱۰۸	۱۲	۲۲/۲۰۶۴۶	۱۲				
۰/۰۳۸۶۹۸	۱۳	۱۷/۴۱۱۵۳	۱۳				
۰/۰۴۸۲۰۴	۱۴	۱۷/۸۳۷۸۶	۱۴				
۰/۰۴۵۱۹۷	۱۵	۱۸/۸۷۷۴۷	۱۵				
۰/۰۳۰۰۴۹	۱۶	۲۵/۸۴۵۲۴	۱۶				
۰/۰۶۹۵۷	۱۷	۲۵/۱۲۵۲۷	۱۷				
۰/۰۵۸۱۰۵	۱۸	۲۱/۱۷۸۸	۱۸				
۰/۰۵۰۱۹۹	۱۹	۲۵/۷۷۹۴۵	۱۹				
۰/۰۷۱۲۹۸	۲۰	۲۷/۲۶۶۳۲	۲۰				

۷- بهینه‌سازی به کمک الگوریتم ژنتیک
الگوریتم‌های ژنتیک، الگوریتم‌های جستجوگری هستند که بر پایه مکانیزم ژنتیک طبیعی کار می‌کنند. این الگوریتم‌ها که جزو روش‌های ابتکاری برای بهینه‌سازی هستند با استفاده از بهترین نتایج، نسل جدیدی از جوابهای بهینه را تولید می‌کنند. در هر نسل، مجموعه‌ای از رشته‌های جدید از اجزای نسل قبل

شده‌اند. همچنین درصد حجمی V و نیروی فورج F به عنوان خروجی‌های شبکه عصبی درنظر گرفته شده‌اند. مقادیر مورد استفاده در این شبکه براساس نتایج مدل‌سازی فرایند فورجینگ به دست آمده‌اند. در این مقاله از دو شبکه عصبی استفاده شده است. یک شبکه برای پارامترهای ورودی و درصد حجمی. برای شبکه دیگر برای پارامترهای ورودی و درصد حجمی. برای شناسایی رابطه بین این پارامترها از شبکه عصبی پرسپترون دو لایه استفاده شده است. به کمک این مقادیر، امکان شناسایی اثر پارامترهای ورودی بر روی درصد حجمی و نیروی فورج فراهم می‌شود.

مطابق شکل (۷)، شبکه مورد استفاده دارای یک لایه ورودی، یک لایه خروجی و یک لایه میانی از توابع غیرخطی پیوسته و مشتق پذیر تائزانت سیگموئید است. در این تحقیق از الگوریتم پس انتشار خطای لونبرگ-مارکوارت که از روش‌های بهینه‌سازی مرتبه دوم مبتنی بر مشتق‌ات مرتبه دوم تابع خطای باشد، استفاده شده است [۱۰].

شکل (۷) ساختار آموزش شبکه عصبی با یک لایه میانی.

کارایی شبکه‌های عصبی را می‌توان به کمک میانگین مربعات خطای (MSE) مورد ارزیابی قرار داد.

۶- نتایج شبیه‌سازی

برای آموزش و تست شبکه عصبی از ۱۲۰ حالت استفاده شد. از این تعداد، ۸۴ دسته برای آموزش شبکه و ۳۶ دسته باقیمانده جهت تست شبکه استفاده شد. برای شناسایی بهترین ساختار برای شبکه عصبی تعداد سلول‌های لایه پنهان از ۲ تا ۲۰ تغییر داده شد. سپس شبکه عصبی با تعداد سلول‌های متفاوت در لایه پنهان، جداگانه آموزش داده شد و برای هر

برای تعیین بیشینه V برای فرایند فورجینگ، تابع هدف الگوریتم ژنتیک بر حسب درصد حجمی تعریف می‌شود. در این حالت تابع هدف به صورت زیر است:

$$\text{Cost Function} = \text{MAX}(V)$$

باید در نظر داشت که در این حالت بیشترین مقدار برای درصد حجمی به دست می‌آید و این حالت نشان دهنده حداقل پرشدن فضای داخل قالب است.

همچنین برای تعیین کمترین مقدار نیروی فورج، تابع هدف الگوریتم ژنتیک (برای شبکه عصبی نیروی فورج) بر حسب نیروی فورج تعریف می‌شود. در این حالت تابع هدف به صورت زیر است:

$$\text{Cost Function} = \text{MIN}(F)$$

در این حالت کمترین مقدار برای نیروی فورج به دست می‌آید که به این معناست که تنش‌های عمودی وارد بر قالب دارای کمترین مقدار است.

مقادیر به دست آمده از الگوریتم ژنتیک به همراه مقادیر به دست آمده از کار تجربی مقصودی و همکارانش [۱] در جدول (۶) ارائه شده است. الگوریتم ژنتیک تخمین قابل قبولی برای پارامترهای مؤثر در فرایند فورج ارائه می‌کند به طوری که تطابق و نزدیکی خوبی بین نتایج این الگوریتم و روش تجربی وجود دارد.

جدول (۶) مقادیر به دست آمده از الگوریتم ژنتیک و کار تجربی
مرجع [۱].

B	A	m	
۱/۸۴۵	۱/۵۶۸	۰/۱۸۷۵	مقاله حاضر
۲	۱/۵	۰/۳	کار تجربی
۷/۸٪	۴/۵٪	۳۷/۵٪	مقدار خطأ

مقدار فاکتور اصطکاک پیشنهادی به روش تجربی، در تمامی آزمایشهای مقصودی و همکارانش ثابت بوده است و تاثیر تغییرات آن را در فرایند فورج مورد بررسی قرار نداده‌اند. در نتیجه مقدار فاکتور اصطکاک به دست آمده از الگوریتم ژنتیک با مقدار فاکتور اصطکاک پیشنهادی به روش تجربی

ایجاد می‌شود و نسل جدید به دقت مورد بررسی قرار می‌گیرد. این الگوریتم تا حد قابل توجهی از اطلاعات قبلی استفاده می‌کند تا در مرحله جدید جستجو نفاطی را انتخاب کند که به نتیجه بهتری منجر شود. الگوریتم ژنتیک توسط جان هلن، همکاران و دانشجویانش در دانشگاه میشیگان توسعه یافت [۸].

الگوریتم ژنتیک ساده از اجزای زیر تشکیل شده است [۹]:

- مکانیزم رمزگذاری و رمزگشایی دانسته‌ها به صورت رشتۀ‌های دودویی

- ایجاد جمعیتی اولیه از رشتۀ‌های دودویی

- تعیین تابع صلاحیت

- مکانیزم انتخاب

- عملکردهای ژنتیکی (ترکیب و جهش)

- پارامترهای کنترلی

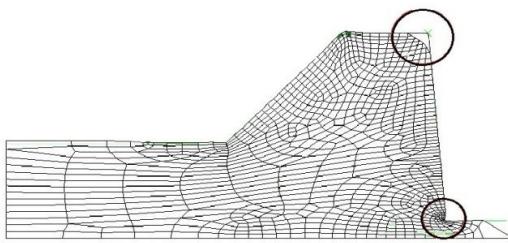
۸- نتایج بهینه سازی

نهایتاً شبکه‌های عصبی آموزش داده شده در یک الگوریتم ژنتیک چند هدفی به کار برده شدند. بهینه سازی چند هدفی به معنای یافتن یک مجموعه بردار از متغیرهای طراحی است که قیود را برآورده ساخته و بردار هدف را که نشانده‌نده مقادیر توابع هدف مسئله است، بهینه کنند. در این مسائل هدف یافتن جواب قابل قبولی است که مقادیر کلیه توابع هدف را که اغلب در تعارض با یکدیگر هستند، به طراح می‌دهد. بعد از مشخص شدن این مجموعه جواب که مجموعه جواب پارتو نامیده می‌شود، طراح می‌تواند تصمیم بگیرد که کدام یک از بردارهای طراحی برای مسئله مناسب است. در این تحقیق مبنای کار به کارگیری الگوریتم ژنتیک چند هدفی قرار گرفت.

الگوریتم ژنتیک استفاده شده در این مقاله دارای مشخصات ذکر شده در جدول (۵) است.

جدول (۵) مشخصات الگوریتم ژنتیک.

۱۰۰	جمعیت اولیه
۲۰۰	تعداد نسلها
Use conraited dependant default	جهش
intermediata	Crossover
NSGA-II (gamultiobj)	حل کننده (Solver)

شکل (۱۱) وضعیت نهایی فضای داخلی قالب مدل شبیه‌سازی شده با مقادیر کار تجربی. (دایره‌های موجود در شکل نشان دهنده فضای خالی داخل قالب‌اند.)

نتایج ذکر شده در این بخش بر اساس شبیه‌سازی نرم افزار ABAQUS است و مقدار نیروی فورج نیز از این نرم افزار استخراج شده است. مقدار خطای این نرم افزار نسبت به کار تجربی مطابق جدول (۱) برابر با $+1\% / -95\%$ است.

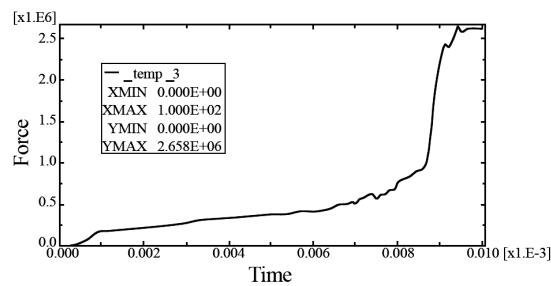
۹- نتیجه گیری

در این مقاله، در طراحی فرایند فورجینگ در قالب‌های بسته غیر دقیق برای قطعات متقارن محوری با آلیاژ آلمینیوم، سه پارامتر نسبت عرض به ضخامت پلیسه، نسبت ارتفاع به قطر قطعه کار و فاکتور اصطکاک مورد بررسی قرار گرفت. با کنترل سه پارامتر مذکور، امکان کاهش مقدار دور ریز مواد مصرفی، کاهش نیروی فورج و افزایش درصد پرشدن قالب فراهم می‌شود.

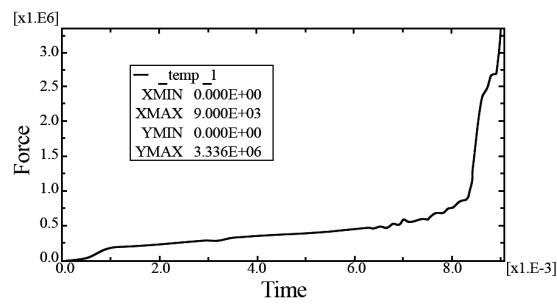
تحلیل‌هایی که برای طراحی بهینه ابعاد پلیسه، ابعاد قطعه کار و مقدار اصطکاک صورت گرفت، شامل شبیه‌سازی دینامیکی توسط نرم افزار ABAQUS به صورت تقارن محوری و آنالیز عددی المان محدود توسط این نرم افزار است. برای المان‌بندی قطعه کار از المان‌های چهار گره‌ای استفاده شد. چون قطعه کار در طول فرایند تغییر شکل زیادی دارد، در قسمتهایی از قطعه کار که دچار تغییر شکل زیاد شده، از المان‌های ریزتر استفاده شد و همچنین روش المان بندی مجدد برای تحلیل دقیقتر مورد استفاده قرار گرفت. برای اعتبار سنجی کار شبیه‌سازی این مقاله، نیروی فورج به دست آمده از روش المان محدود نرم افزار ABAQUS با

اختلاف قابل توجهی دارد، زیرا در الگوریتم ژنتیک این پارامتر بهینه شده است.

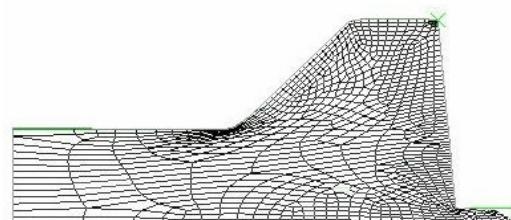
برای مقایسه مقادیر به دست آمده از الگوریتم ژنتیک با مقادیر به دست آمده از کار تجربی مقصودی و همکارانش، فرایند فورج قطعه نمونه با مقادیر مذکور شبیه‌سازی شد. مقایسه مقادیر نیروی فورج مطابق شکل‌های (۸) و (۹) و مقدار پرشدن فضای داخلی قالب مطابق شکل‌های (۱۰) و (۱۱) نشان می‌دهد که مقادیر پیش‌بینی شده در الگوریتم ژنتیک بهینه‌تر از مقادیر کار تجربی مرجع [۱] است.

شکل (۸) نیروی فورج به دست آمده از مدل شبیه‌سازی شده با مقادیر الگوریتم ژنتیک.

شکل (۹) نیروی فورج به دست آمده از مدل شبیه‌سازی شده با مقادیر کار تجربی.

شکل (۱۰) وضعیت نهایی فضای داخلی قالب مدل شبیه‌سازی شده با مقادیر الگوریتم ژنتیک.

<i>B</i>	نسبت ابعادی پلیسه
<i>MSE</i>	میانگین مربعات خطای
<i>m</i>	فاکتور اصطکاک

مراجع

- [1] اسماعیل مقصودی، غلامحسین دانشی، عباس اکبرزاده، طراحی بهینه شکل و ابعاد هندسی قالب فورج به روش شبیه سازی فیزیکی، چهاردهمین کنفرانس سالانه (بین المللی) مهندسی مکانیک، دانشگاه صنعتی اصفهان، اردیبهشت ۱۳۸۵.
- [2] Sheridan S. A., Forging Design HandBook, American Society For Metals, MetaPark, Ohio, 1972.
- [3] Ranatunga V. R., Gunasekera J. S., Use of UBET For Design Of Flash Gap in Closed Die Forging, *Journal of Materials Processing Technology*, Vol. 111, 2001, pp. 107-112.
- [4] Tavangar R., Taheri A. K. *Prediction of Optimum Flash Dimension in Axisymmetric Closed Die Forging*, Second. Mech. Int. Conf., Shiraz University, May 1996.
- [5] Saniee F., Jaafari M., Analytical, numerical and experimental analyses of the close die forging, *Journal of Materials Processing Technology*, 2002, pp. 334-340.
- [6] www.matweb.com
- [7] Rumelhart D. E., Hinton G. E., Williams R.J., Learning internal representation by error propagation, *Parallel Distributed Processing*, Vol. 1, 1986, pp. 318–362 .
- [8] Holland J. H., *Genetic Algorithm Scientific American* ,ASM Intl, July 1992, pp 44-50.
- [10] Gen M., Cheng R., Genetic Algoritm and Engineering Design, ASM Intl, 1997.
- [9] Hagan M. T., Menhaj M., *Training feed forward networks with the marquardt algorithm*, IEEE Transactions on Neural Network, 1994, pp. 989-993.

نیروی حاصل از کار تحریب مقایسه شد و درصد خطای این نرم افزار نسبت به کار تحریبی برابر با $+1/95$ می باشد که نشان می دهد کار شبیه سازی این مقاله صحیح است.

برای تعیین روابط بین ورودیهای نرم افزار المان محدود (مثل فاکتور اصطکاک)، نسبت ابعادی قطعه کار و نسبت ابعادی پلیسه) و خروجی های نرم افزار المان محدود (مثل نیرو و درصد پرشدن قالب)، از دو شبکه عصبی استفاده گردید.

نتایج آماری به دست آمده براساس مقدار میانگین مربعات خطای، شبکه عصبی با چهار سلول در لایه پنهان را برای پارامترهای ورودی و نیروی فورج و همچنین شبکه عصبی با پنج سلول در لایه پنهان را برای پارامترهای ورودی و درصد حجمی پیشنهاد نمود. سپس، از الگوریتم ژنتیک دو هدفی برای انتخاب مقادیر بهینه ورودی جهت به دست آوردن مقادیر خروجی مناسب استفاده شد.

مقایسه مقادیر به دست آمده از الگوریتم ژنتیک با مقادیر به دست آمده از کار تحریبی نشان می دهد که الگوریتم ژنتیک تخمین قابل قبولی برای پارامترهای مؤثر در فرایند فورج ارائه می کند به طوری که تطابق و نزدیکی خوبی بین نتایج این الگوریتم و روش تحریبی وجود دارد. با توجه به نتایج، پارامترهای بهینه برای پرشدن فضای داخلی قالب به طور کامل با حداقل نیرو در فرایند فورجینگ با قالب های بسته غیر دقیق برای قطعات متقاضی محوری ارائه شد.

فهرست علائم

<i>D</i>	قطر قطعه کار
<i>H</i>	ارتفاع قطعه کار
<i>W</i>	عرض پلیسه
<i>T</i>	ضخامت پلیسه
<i>W_I</i>	وزن سلولهای میانی
<i>V</i>	درصد حجمی قالب
<i>F</i>	نیروی فورج
<i>A</i>	نسبت ابعادی قطعه کار

